

I 8: 17MA.
Συναξια

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1911

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ

ΑΥΤΟΥ

26

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1911

001
ΠΛΡ
Θ4
7

ΑΝΤΙΤΑΜΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΗΝ

ΥΠΟΥΧΟΥΝΤΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς παρὰ τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κατὰ μεταρρυθμίσειν ἢ προσθήκην ψηφισθείσας διατάξεις τοῦ Συντάγματος:

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Α). Νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως αἱ οὕτω ψηφισθεῖσαι διατάξεις τοῦ Συντάγματος συνηρολογημέναι μετὰ τοῦ ὅλου κειμένου αὐτοῦ ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Β' ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΨΗΦΙΖΕΙ

Περὶ θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πάσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεπιτή και τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπαστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς καὶ πάσης ἄλλῃς ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρσαλεύτως, ὡς ἐκείναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργουσα, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλῃς Ἐκκλησίας, τὰ κυριαρχικά αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱεράς Συνόδου ἀρχιερέων. Οἱ λειτουργοὶ ἔλων τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Τὸ κείμενον τῶν ἁγίων γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τρόπον ἀπόδοσις τοῦτου, ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως (α).

(α) Ἐξηγητικὴ δῆλωσις ἐπὶ τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἁρθρου 2.

Ψηφίσασα ἡ Βουλὴ τὴν προσθήκην ταύτην περὶ τοῦ κειμένου τῶν ἁγίων γραφῶν, εἰδεῖται, ὡς ἐκ τῶν θεσμιῶν τοῦ δλου ἁρθρου, αὐτονόητον, ὅτι ἐξυλακούμεται ἡ προηγουμένη ἐγκρίσις καὶ τῆς αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐψηφίσθη, κατὰ τὴν ἀντιθέσιν 4Ε' τῆς 28 Μαΐου 1911.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσι ἀδικαιότως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀνάλογως τῶν δυνάμεων τῶν μόνον δὲ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ἕλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων. Πολῖται εἶναι ἴσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολῖτας Ἕλληνας τίσθαι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαράβιαστος· οὐδεὶς καταδικάζεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὶ ὅπταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρουμένου τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐνταλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῆ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ δι' ἐνταλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἰκοσὶ τεσσάρων ἡρῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἂν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀνοχλαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐνταλμα φυλακίσεως. Παρελθούσης ἀπράκτου ἑκατέρως τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐτὸν παραχρῆμα. Οἱ παραδάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῆσει, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνάρθρωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσεῖτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν δέκα δι' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβόλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ προφυλακισθέντος,

νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσει ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλακίσεως δύναται νὰ παραταθῆ πέρα τῶν τριῶν μηνῶν (α).

Ἄρθρον 7.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀριζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρον 8.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, ὑποχρεοῦμέναι εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγραφὸν ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἦν ἢ ἀναφορὰ ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἢ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεως ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

Ἄρθρον 10.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνέρχεσθαι ἢ σέχεσθαι καὶ ἀόπλιτος μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἢ ἀστονομία. Αἱ ἐν ὑπαθῆρῳ συναθροίσεις δύναται ν' ἀπαγορευθῶσιν, ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπιβίβεται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνταριχεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν.

Συνταρισμός τις δὲν δύναται νὰ διαλυθῆ ἕνεκα παραβά-

(α) Ἐμπνευστικὴ δῆλωσις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6.

Ἡ διατύπωσις τοῦ α' ἔδαφιου τοῦ ἄρθρου 6 ἐγένετο ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς δημοταμένης νομοθεσίας καὶ ἐπὶ τὴν σαφῶς προκείμενῶσαν καὶ ἠτιῶς ἤδη δηλοῦμένην ἔνοιαν, ὅτι δι' αὐτῆς οὐδόπως ἀποκλείεται ἢ ἐν τῷ μέλλοντι εἰσαγωγή γενικῶν ἢ εἰδικῶν νόμων, καταργούντων ἢ περιορίζοντων τὴν προφυλάκισιν, ἢ καθιστούντων τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν ὑποχρεωτικὴν διὰ τὸν δικαστὴν. Ἐννοεῖται ἐπίσης, ὅτι ἢ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔδαφιῳ τιθεμένη τριμηνος κατ' ἀνώτατον ὄριον διάρκειά τῆς προφυλακίσεως περιλαμβάνει τὸ τε στάδιον τῆς ὅλης ἀνακρίσεως καὶ τὸ τῆς ἐνώπιον τῶν συμβουλευτῶν διαδικασίας ὀριστικῆς ἐκδόσεως.

Ἐκοιμήθη κατὰ τὴν συνεδρίαν 146 τῆς 2 Μαρτίου 1911.

σεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἀσυλον. Οὐδεμίᾳ κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραδάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ καταχρήσει τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε δὲ κατωτέρου τῶν δραχμῶν ἑκατῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἐν Ἑλλάδι οὐτε πωλεῖται οὐτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος ἄργυρώντος ἢ δούλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἀμα πατήσῃ ἐπὶ ἑλληνικῷ εἰδάφους.

Ἄρθρον 14.

Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεῖ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς τοῦ, τῆρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τόπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύονται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάσχεσις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντόσιων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἴτε μετ' αὐτῆν. Ἐπιτρέπεται δὲ κατ' ἐξαιρέσιν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἢ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἢ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιστάσεις, ἔνεκεν ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶν ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλοσι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀρσεως τῆς κατασχέσεως ἄλλως, ἡ κατάσχεσις αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλεύματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχελθέν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Δύναται κατ' ἄν τρόπον ὁ νόμος ἤθελεν ὀρίσει ν' ἀπαγορευθῇ, ἐπὶ ἀπευθύνῃ κατασχέσεως καὶ ποινικῆς καταδιώξεως, ἡ δημοσιεύσις εἰδήσεων ἢ ἀνακοινώσεων ἀναγομένων εἰς στρατιωτικὰς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν κατάσχεσιν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

Ὁ τε ἐχθρὸς ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληθίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνθρώπαιον πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ

παθόντος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Εἰς μόνον πολίτας Ἑλλήνας ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων (α).

Ἄρθρον 15.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἀνεπὶ νόμου ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐκπαίδευσις, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἀνωτάτῃ, ἐποπτεῖται τοῦ Κράτους, ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἅπαντας ὑποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἡ ἴδρυσις ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους (β).

Ἄρθρον 17.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσήκοντως ἀποβεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημιώσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπείγουσῃ δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς, μετ' ἀκρόασιν ἢ πρὸς κληρὸν τοῦ δικαιοῦχοῦ, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, κατ' ἄν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτῆτος, μὴ ἐπιτερομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαβέ-

(α) Ἐξηγητικὴ δήλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 14.

Ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ἐξήγησιν, καθ' ἣν ὑπὸ τὴν ἐμφρασίον «στρατιωτικαὶ κινήσεις νοοῦνται κινήσεις τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρῆς καὶ τῆς θαλάσσης, διὰ δὲ τοῦ ἔργου ὀχυρώσεων νοοῦνται ὀχυρώσεις τῆς χώρας ἀπὸ ξηρῆς καὶ ἀπὸ θαλάσσης».

Ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν ΜΕ' τῆς 9 Μαρτίου 1911.

(β) Ἐξηγητικὴ δήλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 16.

Ἐν τῇ στοιχειώδει ἐκπαίδευσί περιλαμβάνεται πᾶσα ἡ νῦν καλομένη δημοτικὴ ἐκπαίδευσις, ἔστι καὶ ἂν ὁ κύκλος τῶν ἐτῶν τῆς διδασκαλίας ἐπερθῇ τοὺς 12 ἐνιαυτοῦς».

Ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν ΜΖ' τῆς 11 Μαρτίου 1911.

σιως τῶν μεταλλείων, ορυχείων, αρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ λαματικῶν καὶ βεόντων ὕδατων (α).

*Ἄρθρον 18.

Αἱ βράσαι καὶ ἡ γενική δήμεσις ἀπαγορεύονται. Ὁ πολιτικός θάνατος καταργεῖται. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς τῶν συνθέτων, καταργεῖται.

*Ἄρθρον 19.

Οὐδεμία προηγουμένη ἀδικία τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν περὶ Ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων.

*Ἄρθρον 20.

Τὸ ἀπόρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαράβιαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

*Ἄρθρον 21.

*Ἀπασα αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ ἔθνους, ἐνεργοῦνται δὲ καθ' ἓν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα.

*Ἄρθρον 22.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς.

*Ἄρθρον 23.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐνασκει τοῦτο διὰ τῶν Ὑπουργῶν.

*Ἄρθρον 24.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορώσα αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ συντάξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς.

*Ἄρθρον 25.

Πρότασις νόμου, ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παραγόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν ἀνάστασιν.

(α) Ἐρμηνευτικὴ δῆλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 17.

*Ἡ Διτλή Βουλὴ μετὰ τὰς μικρὰς ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ Συντάγματος συζητήσεις, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀποφαίνεται ὅτι ἐκ τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ Συντάγματος οὐδὲν ὑπάρχει συνταγματικὸν κώλυμα κατὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως θεσσαλικῶν τοιφυλικῶν πρὸς ἀποκματάσασιν τῶν ἀκτιμόνων γεωργῶν εἰς μικροϊδιοκτητὰς.

Ἐυφροσὴν κατὰ τὴν ἐκτελεστικὴν Ν.δ' τῆς 19 Μαρτίου 1911.

*Ἄρθρον 26.

Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

*Ἄρθρον 27.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

*Ἄρθρον 28.

Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

*Ἄρθρον 29.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαράβιαστον, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

*Ἄρθρον 30.

Οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνῃς τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς ὁλοκληροῦ τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων Ὑπουργῶν συγκραταθῆ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσῃ τὸν ἄρκον.

*Ἄρθρον 31.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

*Ἄρθρον 32.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἀρχὼν τοῦ Κράτους, ἀρχεῖ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, σονομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνακοινῶναι δ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφῆσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμοῦ συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχώρησις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὸν ἄνευ τῆς συγκραταθέσεως τῆς Βουλῆς.

*Ἄρθρον 33.

Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ γῶρας δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ νόμου. Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται ν' ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς βαθμούς, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ ὄχι δύναται νὰ διορίσῃ ὑπαλλήλων εἰς μὴ νενομοθετημένη θέσιν.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιφέρει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων· οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπασι τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δὲ, ὡσάκις τὸ κρίνει εὐλογον κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 38.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπασι μόνον νὰ ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλων τὴν ἐναρξιν εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν ὄχι δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἀνευ τῆς συνανέσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγενομένους ποινάς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ Ὑπουργῶν διατεταγμένων, πρὸς δὲ, καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 40.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

Ἄρθρον 41.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπτῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 42.

Ἡ βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἢ δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ Α' ἑτησίᾳ χορηγία, ἐν ᾗ συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ παρὰ τῆς πρώτης Ἰονίου Βουλῆς ψηφισθὲν ποσόν, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἐν ἑκατομμύριον καὶ εκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' ἀυξηθῇ μετὰ δεκάετιαν διὰ νόμου.

Ἄρθρον 43.

Ὁ Βασιλεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ μετὰ τὴν υπογραφήν τοῦ παρόντος Συντάγματος θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ἕρκον·

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ δρουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ προστετεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ἄρθρον 44.

Ὁ Βασιλεὺς ὄχι ἔχει ἄλλας ἐξουσίας, εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπομένουσι μετὰ τὸ Σύνταγμα· καὶ οἱ συνάγοντες πρὸς αὐτὸ ἰδιαιτέρῳ νόμῳ.

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 45.

Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' ἐξέτασιν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' κατὰ τὰς ἰσχυρὰς πρωτοτυκίας, προτιμωμένων τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 46.

Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μετὰ τὴν συγκλήσειν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τοσούτῃ συγκλησούμενης, διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 47.

Ἡ διαδοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου απαιτεῖται νὰ παραβῇ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 48.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης οἰασθήπου ἑπικρατείας δύναται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Ἄρθρον 49.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνθλιεὶς κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος·

της ηλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῆ τὸν Θρόνον, ὀρνύει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱεράς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεροῦσῃ βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 διαλαμβάνόμενον ὄρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντός δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν.

* Ἄρθρον 50.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος εἶναι ἀνήλικος ἢ ἄπων καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀντιβασίλευς ἤδη ὀρισμένος, ἡ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται ἄνευ συγκυλίσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως ἢ δὲ συνταγματικῆ βασιλικῆ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου. Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ τῆς ἀντιβασιλείας.

* Ἄρθρον 51.

Ἐὰν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἶναι ἀνήλικος, ἡ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, συνέρχεται διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐπίτροπον ἢ ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνήλικος διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν τῆς, ἣτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως. Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνήλικου Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀπαίτεται νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν τοῦ ἀνατολικοῦ ὄγματος.

* Ἄρθρον 52.

Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου, ἡ Βουλὴ, καὶ ἂν ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ἐκλέγει προσωρινῶς διὰ φανεράς ψηφοφορίας ἀντιβασίλευς πολίτην Ἑλληνα τοῦ ἀνατολικοῦ ὄγματος, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως ἐντός δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἕν μετὰ τῆς Βουλῆς συνερχόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

* Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἔνεκα νόσου κρῖνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἀσθεσίαν ἀντιβασιλείας, συγκαλεῖ πρὸς τοῦτο τὴν Βουλὴν καὶ προκαλεῖ διὰ τοῦ Ὑπουργείου περὶ τοῦτου εἰδικὸν νόμον. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύῃ, τὸ Ὑπουργικόν

Συμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἢ δὲ Βουλὴ, συνερχομένη, ἐὰν διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφοροῦσάντων ἀναρρωτήσῃ τὴν ἀνάγκην, ἐκλέγει ἀντιβασίλευς καὶ, χρείας κλιούσης, ἐπίτροπον, διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας ἐνεκαὶ ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτός τοῦ Κράτους.

Ἐπιτομή τῆς Βουλῆς.

* Ἄρθρον 54.

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτός ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκάλῃσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς αὐς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

* Ἄρθρον 55.

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει ἡμεροσὶ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς ἡμεροσίαν συνεδρίαν.

* Ἄρθρον 56.

Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἐνός τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μηδὲ ν' ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἣτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν τεσσαρῶν πέμπτων τοῦ κατωτάτου ὅριος τῆς ἀπαρτίας.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

* Ἄρθρον 57.

Οὐδεμίαν πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἅπασι μὲν κατ' ἀρχὴν, δις δὲ κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

Μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον παραπέμπεται εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἂν δὲν παρεπέμψῃ πρότερον, ἢ ἂν δὲν ἐγένετο ἐπεξεργασία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκτετασίας μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξετασίαν ἢ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἐπακολουθεῖ ἢ κατ' ἄρθρον συζήτησις εἰς διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχόμενας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς ὅμως περιστάσεις δύναται ἡ Βουλὴ, κηρόσασα τὴν

πρότασιν καταπέιγουσαν, να μη παραπέμψη ταύτην εις επιτροπήν και να περιορίσῃ εις μίαν ἡμέραν τὸν μετὰ τῶν δύο κατ' ἄρθρον συζητήσεων χρόνον.

Ἄν κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν ἐγένοντο δεχταὶ τροπολογίαι, ἡ τοῦ συνόλου ψήφισις ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ τὸ ψηφισθὲν τοπιθεῖται καὶ διανεμηθῆ, ὡς ἐτροπολογηθῆ.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν κωδικῶν προπαρασκευασθέντων ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, συσταθειῶν δι' εἰδικῶν νόμων, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαίτερου νόμου κυροῦντος τοῦ εἰρημένους κώδικας ἐν ὄλῳ. Ἡ περὶ τοιοῦτου νόμου πρότασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῆ καταπέιγουσα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν, ἢ ἐν ὄλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων, πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Ἄρθρον 58.

Οὐδεὶς ἀεκόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ εἰς τοὺς ἴκτοργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφοράς, οἷτινες εἶναι ὑπὸ χρέος νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὡς αὐτὴν ζητηθῶσι, καὶ δύναται νὰ διορίσῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς.

Ἄρθρον 59.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς, ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ ἀνέξεως εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, ἢ εἰσπραξῆς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου, ὑπὸ τὸν ἴσην ὅρον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

Ἄρθρον 60.

Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον/οικονομικὸν ἔτος τὸν προῶρισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν προῶπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τα ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προῶπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.

Ὁ προῶπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου, ἀφ' οὗ δ' ἐξετασθῆ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπασι κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὁριστέα, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' ἴκτοργεῖον δὲ δι' ὄνομαστικῆς κλήσεως.

Ἐντὸς ἑτοῦς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οικονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 61.

Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβὴ οὐτε ἐγγράφεται ἐν τῷ προῶπολογισμῷ τοῦ Κράτους οὐτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 62.

Βουλευτῆς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὀκωσθήποτε ἐξετάζεται ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Ἄρθρον 63.

Βουλευτῆς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν καταδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἄδειας τοῦ σώματος τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' ἀποφόρων κακοεργήματα. Προσωπικῆ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ βουλευτῆς τύχῃ διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἀπολύεται ἀνωπερθέτως τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

Ἄρθρον 64.

Οἱ βουλευταὶ ὀμνύουσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τὸν ἑξῆς ὅρκον

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκκληρώσω ἐδύσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ἄλλοθρησκαὶ βουλευταὶ ἀντὶ τῆς ἐκκληρώσεως «ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος» ὀρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Βουλὴ προῶδιορίζει διὰ κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκκληρῶσι τὰ καθήκοντά της.

Ἄρθρον 66.

Ἡ Βουλὴ σύγκαιτα ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγμένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αί βουλευτικά έκλογαί διατάσσονται καί ενεργούνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τήν Ἐπικράτειαν (α)

*Άρθρον 67.

Οί βουλευταί αντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καί οὐχί μόνον τήν ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

*Άρθρον 68.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας προσδιορίζεται διὰ νόμου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πενήκοντα.

*Άρθρον 69.

Οί βουλευταί ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτά ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς βουλευτικῆς περιόδου, διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν σύνοδον, μόνον ἂν ὑπὸ τῆς ἀπελευθέρου Βουλῆς δὲν ἐξπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὰ ἐν άρθρῳ 60 ὀριζόμενα.

Ἐδρα βουλευτικῆ κενωθεῖσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν

*Άρθρον 70.

Ὅπως ἐκλεγῆ τις βουλευτής, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλῆν, ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καί τήν νόμιμον ἰκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτής στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγειρομένων περὶ τούτου ἀμφισβητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

*Άρθρον 71.

*Εμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δήμαργοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καί μεταγραφῶν καί δικαστικοὶ κλητήρες δὲν δύναται νὰ ἐκλεγθῶσι βουλευταί, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διεσπυμένου ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμ-

(α) Ἐρμηνευτικὴ δήλωσις ἐπὶ τοῦ άρθρου 66.

*Ἡ Ἀπλή Βουλὴ ἀποφαινεται ὅτι ὁ νόμος δύναται νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐνάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίωματος.

*Ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΞΔ' τῆς 2 Ἀπριλίου 1911.

μίσθου νομικοῦ συμβούλου καί ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαουσοῦν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου. Οἱ διατελοῦντες εἰς τινα τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καί τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει δὲ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καί πρὸς ἕτερα ἔργα.

*Άρθρον 72.

Βουλευταί, ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος (α)

*Άρθρον 73.

Ἡ ἐξέλεξις καί ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κήρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐστάσεις ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων εἴτε εἰς ἄλλων προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καί τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους. Ἡ κληρώσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὰ τῆς λειτουργίας καί τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρισθῆσονται διὰ νόμου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ

*Άρθρον 74.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐναρξίν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους καί τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

(α) Ἐρμηνευτικὴ δήλωσις ἐπὶ τοῦ άρθρου 72.

*Ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δηλοῖ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀλοφάνηται περὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, κατὰ τὸ άρθρον 72, ἐπίκειται ἐκπτώσις τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἕνεκεν ἀποδοχῆς ὑπὸ βουλευτοῦ τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 71 καθηκόντων ἢ ἔργων, καθόσον συντρέχουσι πάντες οἱ ὅροι τῆς ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 70.

*Ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν Ξε' τῆς 5 Ἀπριλίου 1911.

Ἄρθρον 75.

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσι ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημίωσιν, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντες δραχμῶν ἑκατοσίων ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τριμηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἐξοδα παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημίωσις δραχμῶν ἑκατοσίων πενήκοντα μηνιαίως.

Οὐδεμία ἄλλη ἀποζημίωσις παρέχεται εἰς τοὺς βουλευτάς ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 76.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἀνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἀνω ἀποζημίώσεως δραχμαὶ εἴκοσι δι' ἐκάστην συνεδρίαν.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 77.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

Ἄρθρον 78.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσι εἰσοδὸν ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται ὡσαύτως ζητήσωσι τὸν λόγον φηροφοροῦσι δὲ μόνον ἐὰν εἶναι μέλη αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 79.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικῇ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρον 80.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργούς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπι τοῦτοῦ δικαστηρίου, ὅπερ, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀπάντων τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διορισμένων ἀρεοπαγιστῶν, ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 81.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεμῇ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μόνον ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 82.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν ἰδίως:

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν διατάγμάτων.

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῷ διαφορῶν ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ.

γ') Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκέρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν κράσεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπολαύοντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, κατὰ τοὺς περὶ τοῦτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β', γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 83.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 84.

Τὰ κανονιστικὰ διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφανομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἀνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶναι ὀποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 85.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τακτικά καὶ ἔκτακτα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὁριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑπτὰ οὕτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἔκτακτων μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἔκτακτα μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμοσίῃ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 86.

Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ

Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου αὐτῶν εἶναι δεκαετής, ἐκείνοι δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἔληξε, δύνανται νὰ ἀναδιορισθῶσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἑνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὀριζομένων, θὰ θεωρηθῆ ἡ λήξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὀγδόου ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἑτέρου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰσὶν ἀσυμπίθαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰοῦντο δὴ δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ ἄλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ σύγκρουσις ἐνάσκησις τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσαι τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀπογορήσεως τούτων διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ βοηθητικῶν προσωπικῶν καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 87.

Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 88.

Οἱ ἀρεσπαγίται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσῶοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, εἰδικοὶ πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσὶ μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοδιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης εἴτε ἐνεκα παιδαρχικῶν παραπτώματων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ἓν τρόπον νόμος ὀρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93.

Ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὀρίου ἡλικίας, ἔπερ δὲν δύνανται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνωτέρου τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, μηδὲ κατώτερον τοῦ

ἑξηκοστοῦ πέμπτου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ἑμμέσους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνωτέρου τοῦ ἑβδομηκοστοῦ, μηδὲ κατώτερον τοῦ ἑξηκοστοῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικῶ νόμου περὶ ὀρίου ἡλικίας πάντας οἱ ἀνωτέρω ἑμμέσοι δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτου ἔτος συμπληρωμένον.

Ἄρθρον 89.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 90.

Δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι, ἀπολαύοντες ἰσοδιότητος ἢ μονιμότητος, ἐκτὸς τῶν ὑπογραμμάτων, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελομένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ἓν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγὴ δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνωτάτου Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 91.

Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἰοῦντο ποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσαι, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἐνεκῆν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀνασταλῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιτορχίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύνανται νὰ μεταρροθμισθῆ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἔργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Ἔθεται δὲ κατὰ πάσας ἢ τινὰς μόνον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικρατίαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικῶν διατάξεων, ἀδεία τῆς Βουλῆς ἐκδιδόμενου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύνανται νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικῶν διατάξεων προσωπογεγραμμένον ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικῶν διατάξεων καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκρότητος αὐτοῦ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν ἔτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὀρισμῶν τοῦ βασιλικῶν διατάξεων. Ἡ βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικῶν διατάξεων.

Ἡ ἰσχύς τῶν ἀνωτέρω βασιλικῶν διατάξεων, προκειμένου

μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς ἡφθαιῶς αἰτιῶ. προ-
κειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατευόσας, αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ δι-
μηνον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν παραταῖ ἢ ἰσχύς αὐτῶν ἀδελ-
πάλιν τῆς Βουλῆς.

*Ἀρθρον 92.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημοσίου, ἐκτός ὅταν
ἢ δημοσίως ἤθελεν εἶσθαι ἐπιπλαθῆς εἰς τὰ χορηγὰ ἔθῃ ἢ
τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τα δικαστήρια σφραῖλαι νὰ
ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

*Ἀρθρον 93.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἡσιολογημένη καὶ
ν' ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

*Ἀρθρον 94.

Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

*Ἀρθρον 95.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύ-
τως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡσαύτως ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτι-
κὸν βίον.

*Ἀρθρον 96.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῆ καὶ ἄλλην ἐμ-
μισθον ὑπηρεσίαν, ἐκτός τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

*Ἀρθρον 97.

Τὰ περὶ στρατοδικαίων, ναυτοδικαίων, πειρατείας, ναυσαπά-
της καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Περὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

*Ἀρθρον 98.

Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ παρῆδοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι
ἰσόδοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 88,
ἀπογενοῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμ-
πλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὅριου ἡλικίας, ὅπερ
δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐβδομηκοστοῦ πέμπτου,
μηδὲ κατώτερον τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα
τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρῆδων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

*Ἀρθρον 99.

Ἄνευ νόμου προκτὸς ξένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἐλλη-
νικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διακμηθῆ εἰς τὸ Κράτος ἢ νὰ
διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 100.

Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει οἱ στρατιωτικοὶ καὶ
ναυτικοὶ στερῶνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων
τῶν.

*Ἀρθρον 101.

Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ υποθέσεις ἐξακάλου-
θοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἐφ' ἃν διαά-
ζονται ὡς καταπειθούσαι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοὶ νόμοι
συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, παρ' οἷς τηροῦνται αἱ διατά-
ξεις τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νό-
μων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικη-
τικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβου-
λίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐ-
τοῦ. Ἡ ἄρις τῶν συγκροτήσεων μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικη-
τικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοι-
κητικῶν ἀρχῶν, δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ
ἰδιαιτέρος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικα-
στήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρεοπαγιδῶν καὶ τα-
κτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ
Ἐκουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου
ἀνακληρωτοῦ αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 102.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζον-
ται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς
Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ αὐτῶν
διορισμοῦ εἶσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπη-
ρεσίαι· πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικα-
στικῆς ἀποφάσεως, οὗτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδο-
τήσεως οὗτε ἀπολύονται ἢ ὑποδιβάλλονται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφά-
σεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου καὶ ἐκ μόνιμων ὑπαλλήλων
κατὰ τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον ἀποτελούμενου συμβουλίου.
Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφορῇ ἐνώπιον
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώ-
τερον ὀριζόμενα.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐκα-
ρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ
γενικοὶ πρέξονοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ἐκουργίων, οἱ
ἰδιαιτέροι γραμματεῖς τῶν Ἐκουργῶν, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλι-
κὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διοι-
κουτικὸς τῶν Τεχνοδομείων καὶ Τηλεγράφων.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀκούσα τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρυθμίσιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

ΨΗΦΙΖΕΙ

• Διαρκουσῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀναθεωρητικῆς ταύτης Βουλῆς, δὲν διατάσσονται οὐδ' ἐνεργοῦνται ἐκλογαὶ πρὸς πληρώσιν τῶν βουλευτικῶν θέσεων τῶν κενουμένων ἕνεκα θανάτου τινὸς τῶν ἐκλεγέντων βουλευτῶν ἢ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἕνεκα ἐλλείψεως προσόντων, μεταιοῦται • δ' ἢ ἐνέργεια τῶν προκηρυχθεισῶν ἤδη τοιοῦτων ἐκλογῶν.
• Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀρχεταὶ ἀπὸ σήμερον θέλει δ' ἐκδοθῆ καὶ δημοσιευθῆ τοῦτο διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν ΑΑ' τῆς 16 Φεβρουαρίου 1911.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀκούσα τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρυθμίσιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸ ἀναθεωρηθὲν ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος, ἔχον οὕτως • Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ συνιστοῦν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῶν δυνάμεών των • μόνον δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων εἰδικῶν ἐξαφίσεων. Πολῖται εἶναι οἱ ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Εἰς πολῖτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται • θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς ἐπισημοῦσεως τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδρίας, ἐν ἣ θέλει γίνεαι ἢ τοιαύτη ἐπισημοῦσις.

Ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν ΝΕ' τῆς 21 Μαρτίου 1911.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ ἀκούσα τὴν πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐξουσίαν αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

• Αἱ διατάξεις τοῦ ἑδαφίου β' τοῦ ἀναθεωρηθέντος 71 ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρουσίας Βουλῆς ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτῆς, τῶν κατεχόντων ἤδη καὶ πρὸ τῆς εἰς ἐφαρμογὴν θέσεως τοῦ ἄρθρου τούτου • τινὰ τῶν πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ ἀσυμβιβάστων • ἰδιωτικῶν.

Ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν Ες' τῆς 5 Ἀπριλίου 1911.

ΨΗΦΙΣΜΑ

• Εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς Ἀπλῆς Βουλῆς, πλὴν τῆς καταβληθείσης ἤδη ἀποζημιώσεως τῶν δραχμῶν 1800, καταβληθήσονται εἰσέτι διὰ τὴν μέχρι 8 Ἰουλίου νομοθετημένη αὐτῆς ἐργασίαν δραχμαὶ 1,200, ἐξ ὧν δραχμαὶ μὲν 600 τῇ 1 Μαΐου, δραχμαὶ δὲ 600 τῇ 1 Ἰουνίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν ΟΑ' τῆς 22 Ἀπριλίου 1911.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Β' Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀκούσα τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρυθμίσιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος.

ΨΗΦΙΖΕΙ

• Αἱ κατὰ τὴν γενομένην ἐπ' αὐτῆς ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθεῖσαι καὶ προστεθεῖσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 1, μετα-

• παρμένης εις άρθρον αυτοτελής υπ' αριθμόν 107, της παραγραφού δευτέρας του άρθρου 2 και των άρθρων 5, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 25, 34, 36 έως 38, 53, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 66 έως 69, 70 έως 73, 75, 76, 80, 82 έως 86, 88, 89, 90, 91, 93, 97, 98, 101 έως 106, 107, μετασσομένον υπ' αριθ. 108, και της δευτέρας παραγραφού του άρθρου 109, μετασσομένον υπ' αριθμόν 110, ως ήδη ψηφίσθησαν, μετά και της ήδη, κατά το ψήφισμα της 21 Μαρτίου ένεστώτος έτους, προίσχυσάσης διατάξεως του άρθρου 3, έχουσαι ούτως: (Έπεται τὸ κείμενον τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων) τίθενται εις ένεργειαν άμια τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν εις τὴν Έφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Τὸ προκείμενον ψήφισμα δημοσιευθήσεται ἐν τῇ Έφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, αἱ δὲ ἐν αὐτῷ κατ' ἄρθρα ἀναγεγραμμένα συνταγματικὰ διατάξεις, συναρμολογηθεῖσαι μετὰ τῶν ἐν τῷ κείμενῳ τοῦ Συντάγματος παραμεινάντων ἀμεταβλήτων άρθρων ἐν οἷς καὶ τὰ ὑπ' ἀριθμοὺς 81, 109 καὶ 111 μεταταχθέντα, (πρῶτον 82, 103 καὶ 110), συνδημοσιευθήσονται ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἐν ὄλον σῶμα, ὑπὸ τὴν ἀρχικῶς τεθειμένην ἐπικεφαλίδα τοῦ Συντάγματος.

Ψηφίσθη κατὰ τὴν συνεδρίαν 4Ε' τῆς 23 Μαΐου 1911.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Β' Αναθεωρητικὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἀσκούσα τὴν πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρύθμισιν τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἔξουσίαν αὐτῆς

ΨΗΦΙΖΕΙ

*Άρθρον 1.

• Έντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος κηρύξεως τῆς λήξεως τῶν εργασιῶν τῆς παρούσης Βουλῆς, θέλουσιν ἐνεργηθῆ αἱ ἐκλογαὶ πρὸς συγκρότησιν νέας Βουλῆς, ἣς θέλει συγκληθῆ ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν».

• Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκασις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς προσεχοῦς βουλευτικῆς περιόδου, ἐφ'

• ὅσον δὲν ἔχει μέχρις αὐτῆς ἐκδοθῆ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Συντάγματος ὀργανικὸς τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου νόμος, θέλει γίνεαι ὑπὸ τοῦ Ἄρειου Πάγου δικάζοντος ἐν ὁλομείῃ καὶ κατὰ τὰ διὰ βασιλικοῦ διατάγματος εἰδικώτερον ὀρισθησόμενα».

*Άρθρον 2.

• Μέχρι τῆς ψηφίσεως νόμου οἰκονομικοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν δαπανῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἀναθεωρηθὲν ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος, ἰσχύουσιν οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγενεστέρου άρθρου τοῦ Συντάγματος ὕφιστάμενοι ἐπὶ τούτου νόμοι».

*Άρθρον 3.

• Ἡ συμπλήρωσις τῶν παρὰ τῷ Ἄρειῳ Πάγῳ κενῶν θέσεων γενήσεται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ψηφίσματος διὰ βασιλικὸν διατάγματος τῇ πρότασει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἄρειου Πάγου καὶ τῶν Ἐφρετιῶν τοῦ Κράτους».

*Άρθρον 4.

• Εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς Διπλῆς Βουλῆς καταβληθήσονται λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπὸ τῆς 8^α Ἰουλίου 1911 καὶ ἐφεξῆς διάρκειαν αὐτῆς δραχμαὶ 200 μὲν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατοικοῦντας, δραχμαὶ δὲ χίλια εἰς τοὺς λοιπούς. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ μέχρι τῆς 8 Ἰανουαρίου 1912 χρονικὸν διάστημα».

*Άρθρον 5.

• Ἡ συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν νέων συνταγματικῶν διατάξεων ὑποβιβλημένων εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίων διέπεται ὑπὸ τοῦ άρθρου 57 τοῦ Συντάγματος, ὡς εἶχε τοῦτο πρὶν ἢ τροποποιηθῆ, ὡς καὶ τοῦ σχετικοῦ αὐτῷ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς».

*Άρθρον 6.

• Διὰ τοὺς ἐκλεγέντας βουλευτὰς εἰς μίαν τῶν δύο τελευταίων Ἀναθεωρητικῶν Βουλῶν ἢ καὶ τοὺς ἐκθέσαντας βουλευτικῶν ὑποψηφιότητα διὰ τὰς ὡς ἄνω εἴρηται Βουλὰς ἀξιωματικούς ἐν ἐνεργείᾳ δὲν ἰσχύει ὁ νόμος ΓΡΙ' (3110) τῆς 28 Μαΐου 1906 μετὰ τὴν γενομένην μεταρρύθμισιν τοῦ άρθρου 71 τοῦ Συντάγματος. Διὰ τοὺς ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ βουλευτὰς ἢ διάταξις αὕτη ἰσχύει μόνον ἂν παραιτηθῶσιν οὗτοι τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

• Ὁ νόμος 22B' τῆς 15 Μαΐου 1882 περὶ τῶν εἰς τὰς

•βουλευτικῆς ἐκλογῆς ἐκτιθεμένων ἀξιοματικῶν τοῦ κατὰ
 •γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ δὲν ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
 •σεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ τὸ κρά-
 •τος αὐτοῦ ἐκθέσαντας βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα, ἀνα-
 •κηρυχθέντας ἢ μὴ ὡς ὑποψηφίους βουλευτῆς καθὼς καὶ
 ••οὐαὶ τοὺς ἐκλεγέντας ἢ μὴ τοιοῦτους, οἵτινες δύνανται ἐφε-
 ••ξῆς νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν οἰαδήποτε ἐπαρχίᾳ κατὰ τὰς ἀνάγκας
 •τῆς ὑπηρεσίας».

••Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ψηφίσματος ἀρκεῖται ἀπὸ τῆς
 δημοσίευσίσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνή-
 σεως (α).

(α) Ἐφημερευτικὴ δῆλωσις ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ θ.

•Τὸ β' εἰδικίον τῆς 1^{ης} § τοῦ ἀρθροῦ θ^{ον} τοῦ ψηφίσματος οὐδα-
 •μὸς ἰσχύει ἐπὶ τῶν ἀξιοματικῶν, οἵτινες δὲν περιλαμβάνονται ἐν
 •ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου ΓΡΓ (3110) τῆς 28 Μαρτίου 1906».

Ἐφημερίδα κατὰ τὴν συνεδρίαν γ' τῆς 27 Μαρτίου 1911.

